

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010590
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615010590.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Anny Kohutovej, v trestnej veci obžalovaného P. F. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 18. decembra 2018 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 2. 2. 2018, sp.zn. 5T/100/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 2. 2. 2018, sp.zn. 5T/100/2015 boli obžalovaní P. F. a E. A. oslobodení podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry, pre skutok, ktorého skutku sa mali dopustiť tak, že

dňa 12. apríla 2013, v čase okolo 07:00 hod., v D., na Ž. X., pri vykladaní nákladného vozňa č. XX H. XX I.-D. XXXX XXX-X, nachádzajúceho sa na vykladacej rampe manipulačnej koľaje č. 1A, čo ako zodpovedný a konateľom spoločnosti poverený zamestnanec spoločnosti W. H. I., s.r.o., W. i spoločnosti H. s.r.o., W. zabezpečil a organizoval P. F. a na ten účel aj zabezpečil na výkon práce bagristu E. A. a ako pomocných robotníkov S. P. a S. S., pričom P. F. konal v rozpore s Nariadením vlády SR č. 392/2006 Z.z., Prílohy č. 2 bodu 3.3 i v rozpore s § 6 ods. 8 Zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď nesprávnym spôsobom zorganizoval výkon tejto pracovnej činnosti, zvolil nesprávny pracovný postup, organizačne nezabezpečil bezpečný výkon práce, zamestnancov neoboznámil s ich rizikami práce, s organizáciou práce a so správnym pracovným postupom, ktorý by zaručoval ich bezpečnosť pri vykladaní vagóna, nakoľko mal buď zabezpečiť, aby vagóny na vykládku boli pristavené na takom mieste, kde z kabíny použitého typu bagra by jeho obsluha mala prehľad po celom priestore vagóna, alebo mal zabezpečiť iný typ vykladacieho stroja s kabínou v takej výške, aby obsluha mala prehľad po celom priestore vykladaného vagóna, alebo bolo potrebné navádzať bagristu do priestorov vo vagóne, do ktorých z miesta obsluhy nevidel pomocou poučenej osoby a to buď pomocou dohodnutých signálov alebo pomocou vysieláčiek, pričom sa i z miesta výkonu práce vzdialil a E. A., ako držiteľ oprávnenia na obsluhu stavebných strojov na skupiny 2, 4, 9 konal v rozpore s § 75 ods. 1 písm. h), písm. i), Vyhlášky č. 374/1990 Zb. o bezpečnosti práce a technických zariadení pri stavebných prácach i § 12 ods. 2 písm. b), Zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď obsluhoval pri vykladaní vagóna pracovný stroj - hydraulický bager, značky CAT 319 DLN, pričom s ramenom s lyžicou tohto bagra sa pohyboval vo vnútri vagónu aj napriek tomu, že riadne nevidel do jeho vnútra a vedel, že sa tam nachádzajú S. S. a S. P., pričom lyžicou bagra pritlačil zvrchu S. P., ktorý v dôsledku toho utrpel polytraumu, sériovú zlomeninu 1-9

rebra vpravo s krvácaním do pohrudnicovej dutiny s voľným vzduchom v pravej pohrudnicovej dutine, zlomeninu 1-6 rebra vľavo, pomliaždenie pľúc obojstranne, natrhnutie pravých pľúc, zápal priedušiek a zápal pľúc vpravo, zlomeninu panvového kruhu, rozostup lonovej spony a zlomeninu krížovej kosti v oblasti otvoru pre nervové korene vľavo, trieštivú zlomeninu ľavej stehnovej kosti s posunom kostných úlomkov, čiastočne roztrhnutie močovej rúry s membránóznej časti s krvácaním, zlomeninu pravej kľúčnej kosti s posunom kostných úlomkov a vyklbenie kľúčnej kosti v oblasti spojenia s vonkajším koncom lopatky a zlomeninu priečných výbežkov prv a druhého hrudného stavca vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti 1 rok, pričom následne bol invalidizovaný na 75%,

kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola T. N. F., a.s. I. X, A. odkázaná s nárokom na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti poškodeného S. P. na civilný proces.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „odvolateľ“), a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia podaného odvolania, toto smeruje proti výroku o vine. Odvolateľ namieta záver prvostupňového súdu, ktorý svoj oslobodzujúci výrok založil na tom, že obžalovaný P. F. nebol zodpovednou osobou konajúcou za spoločnosť W. S., ktorá vykonávala činnosť, pri ktorej bola spôsobená ťažká ujma na zdraví S. P. (ďalej len „poškodený“), ale konal len ako ústne poverený pracovník spoločnosti W. H. I. s.r.o., pričom z jeho pracovnej zmluvy mu takáto činnosť nevyplynula. Preto mu nemožno klásť za vinu konkrétne porušenie predpisov, keďže nebol s nimi oboznámený, takže nemohol zorganizovať vykonávanie prác tak, aby to bolo v súlade s predpismi, ktoré to upravujú a nebol v takej funkcii v žiadnej z uvádzaných firiem, že by mu tieto povinnosti vyplývali z jeho postavenia, resp. nebolo preukázané, že hoci konal ohľadom vykládky vagónov, konal tak len na základe ústneho poverenia konateľa spoločnosti bez toho, že by bol preškolený z príslušných predpisov zabezpečujúcich ochranu zdravia pri práci tak, ako sa mu kladú za vinu. Podľa prvostupňového súdu je podstatnou okolnosťou to, že bol poverený konať ako zamestnanec spoločnosti W. H. I. F., a to len na základe ústneho poverenia H. C., teda konateľa inej spoločnosti, než v ktorej bol v pracovnom pomere, a to bez zaškolenia a preto mu nemožno klásť za vinu porušenie predpisov, resp. to, že s nimi oboznámil ostatné osoby.

Nemožno preto na základe uvedeného vyvodiť záver pre konštatovanie nedbanlivostného zavinenia obžalovaného P. F. a pre absenciu naplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty jeho konanie nie je trestným činom.

Vo vzťahu k obžalovanému E. A. prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nie je vylúčené, aby poškodený a svedok S. S. vošli do vagóna bez toho, aby ich obžalovaný videl vojsť, a preto pokračoval v práci s bagrom. Súd poukázal na to, že k pritlačeniu poškodeného lyžicou bagra došlo vtedy, keď na neho nedozeral P. F., ktorý išiel kúpiť raňajky a mal im povedať, aby na neho počkali. Podľa obžalovaného E. A. sa poškodený a svedok S. S. v čase, keď odišiel P. F. preč, nachádzali mimo vagóna a E. A. nevidel, kedy doň opäť vošli. Z vykonaných dôkazov tak nevyplynul jednoznačný záver pre konštatovanie trestnej zodpovednosti obžalovaného E. A., nakoľko jeho konanie nenaplnilo znaky nedbanlivostného konania, aby došlo k naplneniu pojmových znakov žalovaného prečinu.

S týmto názorom prvostupňového súdu nemožno súhlasiť, nakoľko vychádza z jednostranne vyhodnotených dôkazov v prospech oboch obžalovaných, čo je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný P. F. po ústnom poverení svedkom H. C. organizoval a zabezpečoval práce týkajúce sa vykládky štrku z vagónov v Ž. X. Q. D. a je irelevantné, či konal na základe ústneho alebo písomného poverenia. Obžalovaný P. F. mal uzatvorenú pracovnú zmluvu so spoločnosťou W. H. I. s.r.o. W., pričom vykládka štrku mala byť vykonaná spoločnosťou W. S. s.r.o. a práve spoločnosť W. H. I. s.r.o. mala zákazku na vykládku štrku v Ž. X. D. na objednávku

spoločnosti H. X. s.r.o. Vo vzťahu k spoločnosti W. S. s.r.o. vyplýva z obchodného registra, že jediným spoločníkom tejto spoločnosti bola spoločnosť W. H. I. a konateľom H. C..

Pre trestnú zodpovednosť obžalovaného P. F. je podstatné, že bol osobne zaangažovaný vo vzťahu k vykládke, aktívne sa podieľal na organizovaní tejto zákazky a vo vzťahu k tretím osobám - či už poškodenému alebo svedkovi S. S. - alebo právnickým - W. F. X.Š. X..H..E.. - vystupoval ako zodpovedná osoba. Za obstaranie celej zákazky, nielen vyloženia štrku ale aj následnej prepravy na iné miesto, čo už mala zabezpečovať spoločnosť H. X. s.r.o., ktorej konateľom bol opäť H. C.. Ak obžalovaný P. F. nebol odborne spôsobilý, prípadne sa tak necítil, mal právo a i povinnosť podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov túto činnosť odmietnuť, čo však neurobil - ako v tomto prípade - a tým, že sa podujal zorganizovať výkon tejto práce, prebral na seba zodpovednosť za jej riadne, bezpečné a odborné vykonanie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 72/1971, z ktorého vyplýva, že ak konanie obžalovaného, i keď je len jedným článkom z reťaze príčin, ktoré spôsobili následok, je príčinou následku aj vtedy, keď by následok nenastal bez ďalšieho konania tretej osoby.

Vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca z odboru Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie Strojárstvo Ing. U. F., obžalovaný P. F. nesprávnym spôsobom zorganizoval výkon prác, zvolil nesprávny pracovný postup, organizačne nezabezpečil bezpečný výkon práce, pričom práve on ako osoba, ktorá mala navádzať bagristu v priestoroch vagóna, opustil miesto výkonu práce s vedomím, že vo vagóne sa stále nachádzali poškodený a svedok S. S., neupriamili ani bagristu ani menovaných, aby do jeho návratu prerušili výkon prác, ale nechal ich pokračovať v práci. Svedok S. S. vypovedal, že keď odišiel obžalovaný P. F. preč, boli s poškodeným vo vagóne, on osobne ani nevedel, že P. F. išiel kúpiť raňajky, pričom ich vôbec neusmernil, aby práce prerušil. Týmto svojim laxným prístupom bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci hrubo podcenil bezpečnostné riziká vykonávaných prác, čím vlastne vytvoril podmienky a priestor pre ohrozenie života a zdravia osôb vykonávajúcich práce. Tiež nezabezpečil prerušenie prác počas svojej neprítomnosti, resp. nezabezpečil počas svojej neprítomnosti iný bezpečný a vhodný pracovný postup (napríklad neurčil inú osobu, ktorá by navádzala bagristu). Obžalovaný sa spoliehal, a to napriek vedomostiam o riziku spojeným s výkonom týchto prác, o ktorý mal vedomosť, že nedôjde k porušeniu chráneného záujmu - života a zdravia osôb.

Vo vzťahu k obžalovanému E. A. je treba poukázať, že tento ako odborne spôsobilá osoba musel vedieť, že pri obsluhovaní bagra v situácii, keď nevidí do priestorov vagóna, ktoré bezprostredne prostredníctvom bagra čistil, koná v rozpore s predpismi o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Názor súdu, že nemusel vedieť, že sa nachádzajú vo vagóne poškodený a svedok S. S., je v rozpore i s výpoveďou obžalovaného P. F., ktorý sám vypovedal, že menovaní naskákali do vagóna s tým, že ho poprosili - nemajúc peniaze - aby im niečo kúpil. Nakoľko množstvo štrku vo vagóne bolo také, že ho v čase skutku dočistovali, aby mohol obžalovaný E. A. pokračovať vo vykladaní vagóna, bez toho, aby mu pripravili lopatami štrk, nemohol pokračovať vo vykládke, teda musel vedieť, že sa obaja nachádzajú vo vagóne a napriek tomu, že mu nedali žiadny dohodnutý signál a P. F. bol v tom čase preč, pohyboval s lyžicou bagra vo vnútri vagóna.

Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Možnosť v zmysle § 314 Tr. por. využil obžalovaný E. A. prostredníctvom svojho obhajcu, pričom ako vyplýva z vyjadrenia k odvolaniu odvolateľa, považuje zistený skutkový stav za správny, nemožno u neho vyvodit' trestnú zodpovednosť ani vo forme nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b) Tr. zák., nakoľko v danom prípade nemal možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, vzhľadom na chaotickú organizáciu práce a porušenie ich povinností zo strany zadávateľov príkazov na vykonanie práce. Vzhľadom na odchod obžalovaného P. F. z miesta výkonu práce nemal možnosť reagovať takým spôsobom, aby nedošlo k poraneniu osôb, ale nemožno vyvodit' s prihliadnutím na vykonané dôkazy trestnoprávnu zodpovednosť voči jeho osobe.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného

odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V tejto súvislosti poznamenáva, že - pri postupe v zmysle § 2 ods.12 - je však potrebné pri hodnotení dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia) postupovať nie podľa ľubovôle, ale hodnotenie dôkazov musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov, a to ako získaných, tak aj vykonaných zákonným spôsobom.

V zmysle zákona je potrebné zistiť pravdu a to minimálne v miere náležitého zistenia skutkového stavu pri žalovanom skutku, bez stanovenia formálnej schémy hodnovernosti ktoréhokoľvek dôkazu. Zákomom nie sú stanovené žiadne kvantitatívne a ani kvalitatívne pravidlá hodnotenia dôkazov, ani miera dôkazov potrebných na preukázanie nejakej skutočnosti a ani váha jednotlivých dôkazov.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti na základe obsahu napadnutého rozhodnutia, ako i obsahu podaných opravných prostriedkov a napokon i obsahu celého spisového materiálu a z neho vyplývajúcich skutočností, reagujúc na odvolacie dôvody odvolateľa považuje za potrebné uviesť, že v rámci odvolacieho konania sa zaoberal uvedenými odvolacími námietkami odvolateľa.

Odvolací súd rozhodoval na neverejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože rozhodoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por., nakoľko bolo zrejmé, že chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Po splnení prieskumnej povinnosti na základe obsahu spisového materiálu a z neho vyplývajúcich skutočností dospel k záveru, že právny záver prvostupňového súdu je predčasný, chybný a nezodpovedajúci správnym a úplným skutkovým zisteniam, vyplývajúcim z dôkaznej situácie a na rozdiel od prvostupňového súdu - je názoru, že z doterajšieho dokazovania - podľa obsahu spisového materiálu a z neho vyplývajúcich skutočností - nevyplýva jednoznačne taký záver a to vo vzťahu k výroku o vine - u oboch obžalovaných - ku akému dospel prvostupňový súd. Napadnutý rozsudok je založený na neúplných skutkových podkladoch a prvostupňový súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a v tomto smere bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy.

Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva - a to bez akýchkoľvek pochybností, čo konštatuje v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj prvostupňový súd - že v deň skutku pri vykladaní železničného nákladného vozňa na vykladacej rampe obžalovaný E. A. lyžicou bagra pritlačil zvrchu poškodeného S. P., ktorý v dôsledku toho utrpel rozsiahle poranenia - polytraumu, sériovú zlomeninu 1.-ho až 9.-ho rebra vpravo s krvácaním do pohrudnicovej dutiny s voľným vzduchom v pravej pohrudnicovej dutine, zlomeninu 1.-ho až 6.-ho rebra vľavo, pomliaždenie pľúc obojstranne, natrhnutie pravých pľúc, zápal priedušiek a zápal pľúc vpravo, zlomeninu panvového kruhu, rozstup lonovej spony a zlomeninu krížovej kosti v oblasti otvoru pre nervové korene vľavo, trieštivú zlomeninu ľavej stehnovkej kosti s posunom kostných úlomkov, čiastočne roztrhnutie močovej rúry v membránovej časti s krvácaním, zlomeninu pravej kľúčnej kosti s posunom kostných úlomkov a vyklbenie kľúčnej kosti v oblasti spojenia s vonkajším koncom lopatky a zlomeninu priečných výbežkov prvého a druhého hrudného stavca vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti 1 rok.

Bol to obžalovaný P. F., ktorý organizoval výkon tejto pracovnej činnosti po tom, ako bol takou činnosťou poverený H. C. - konateľom spoločnosti W. S. a dokonca pri vyšetrovaní pracovného úrazu inšpektorátom práce vystupoval za zamestnávateľa W. H. I. s.r.o. F. - Ž..

Prvostupňový súd svoj záver - vo vzťahu k obžalovanému P. F. - oprel najmä o skutočnosť, že žiadnym dôkazom nebola preukázaná jeho zodpovednosť za porušenie, resp. konanie v rozpore s predpismi, nakoľko nebol oficiálne zodpovednou osobou ani ako zamestnanec, ani zodpovedný funkcionár spoločnosti W. S., ale konal len na základe ústneho poverenia ako pracovník inej spoločnosti a to W. H. I. s.r.o. F., ktorému však takáto činnosť nevyplývala z pracovnej zmluvy. Navyiac, ak nebol preškolený z príslušných predpisov o ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci.

Prvostupňový súd ďalej dospel k záveru - vo vzťahu k obžalovanému E. A. - že tento - najmä - nemohol pri vykladaní štrku z vagóna vidieť pozíciu poškodeného a svedka S. S. vo vagóne a - vychádzajúc zo záverov príslušného znalca - povinnosti v súvislosti s vykonávanou činnosťou majú uložené osoby, ktoré riadia túto prácu.

Napriek rozsiahlemu vykonanému dokazovaniu nebolo doteraz jednoznačne zistené a tak i ozrejmené, na či pokyn vošli poškodený a svedok S. S. pred pracovným úrazom do vagóna, nakoľko v tomto sa rôznia výpovede obžalovaných, poškodeného a svedka S. S..

Na základe zistených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí, ďalej zistil neúplnosť skutkových zistení a nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie i pochybnosti o správnosti skutkových zistení, pre objasnenie ktorých bude potrebné vykonať i ďalšie dôkazy a napokon napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 321 ods.1 Tr.por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

V zmysle ustanovenia § 322 ods.1 Tr.por., ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Ak nie je skutkový stav vecí správne zistený a ak má odvolací súd za to, že je tomu tak preto, že prvostupňový súd nehodnotil dôkazy vykonané vo veci správne, odvolací súd môže len upozorniť, v ktorých smeroch má byť konanie doplnené, alebo čím sa treba znovu zaoberať, ale nemôže, ba ani nesmie ku spôsobu hodnotenia dôkazov udeľovať záväzné pokyny.

Bude preto úlohou prvostupňového súdu, aby za účelom jednoznačného zistenia skutkového stavu vo veci doplnil dokazovanie a to opätovným vypočutím obžalovaných P. F., E. A., poškodeného S. P. a svedka S. S. a to so zameraním na zistenie:

- aký bol pokyn obžalovaného P. F. pred odchodom za účelom zakúpenia stravy pre poškodeného S. P. a svedka S. S. ohľadom pokračovania v práci pri vykládke a vstupe do vagóna,
- aký bol pokyn obžalovaného P. F. pre obžalovaného E. A. pred odchodom za účelom zakúpenia stravy vo vzťahu ku pokračovaniu vo vykladaní vagóna,
- na čí pokyn vošli poškodený S. P. a svedok S. S. do vagóna pred úrazom, prípadne či tak urobili na základe vlastného rozhodnutia,
- prečo poškodený S. P. a svedok S. S. svoj vstup do vagóna nesignalizovali/neoznámili obžalovanému E. A..

Odvolací súd považuje za potrebné upozorniť prvostupňový súd, že pri hodnotení postavenia tak obžalovaného P. F., ako i obžalovaného E. A., nemožno pristupovať právne čisto formálne, ale podľa ich skutočného zaradenia v rámci pracovnej skupiny, ktorá bola vytvorená za účelom vykládky vagónov so štrkom a ako taká realizovala vykládku štrku z vagónov po niekoľko dní až do momentu pracovného úrazu.

Obžalovaný P. F. organizoval túto činnosť - ako už bolo vyššie uvedené po tom, ako bol ústne poverený H. C. - konateľom spoločnosti W. S. a dialo sa tak po dobu niekoľkých dní, na ktorej činnosti sa podľa jeho vlastných slov aj fyzicky podieľal. Preto jeho obrana, že nebol zamestnancom spoločnosti, pre ktorú bola predmetná práca vykonávaná a nemal s ňou právny vzťah, je jednoznačne účelová. Ak jeho postoj - pred pracovným úrazom - by bol založený na uvádzanej skutočnosti, nemal - po ústnom pokyne tohto konateľa - vykonať žiaden pracovný úkon smerujúci k vykládke štrku z vagónov. Navyše - ako už bolo uvedené - pri vyšetrení pracovného úrazu inšpektorátom práce vystupoval za zamestnávateľa W. H. I. s.r.o. F. - Ž..

Obžalovaný E. A. ako držiteľ oprávnenia na obsluhu stavebných strojov na skupiny 2,4,9 bol povinný pri výkone prác postupovať v súlade s príslušnými právnymi predpismi (konkrétne § 75 ods. 1 písm. h), písm. i), Vyhlášky č. 374/1990 Zb. o bezpečnosti práce a technických zariadení pri stavebných prácach, § 12 ods. 2 písm. b), Zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci).

Až po takto doplnenom dokazovaní, podľa názoru odvolacieho súdu, bude môcť súd prvého stupňa vo veci na základe riadne zisteného skutkového stavu vo veci spravodlivo - pri plnom rešpektovaní ustanovení § 2 ods. 10 Tr.por. i § 2 ods. 12 Tr.por. - rozhodnúť.

Odvolací súd dospel na základe uvedených zistených skutočností k záveru, že prvostupňový súd pochybil, pokiaľ rozhodol a to predčasne, na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo bolo podkladom pre jeho zrušenie podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. a vrátenie veci prvostupňovému súdu v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por., aby ju tento v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).